

Færdiguddannede læger kan være en stor motivationsfaktor for medicinstuderende

Da jeg startede på medicinstudiet, havde jeg en masse forventninger og forhåbninger til, hvordan det skulle blive – fagligt, socialt og mentalt. Først da jeg fik overstået nogle af de helt svære eksaminer, som er blevet talt op af ældre studerende, forstod jeg, hvilket pres vi faktisk er under.

Det er jo selvfølgelig klart, når vi kommer til at have ansvaret for andres liv på et tidspunkt. Som nybagt medicinstuderende ved man jo ikke, hvad man ikke ved. Når man kommer mere og mere ind i det, finder man blot ud af, at man ingenting ved. Det er vildt skræmmende at anerkende det.

Det kan virke håbløst, og jeg

har i perioder mistet troen på at kunne gennemføre og troen på mig selv. Samtidig med dette hører vi hele tiden i medierne, at sundhedsvæsenet bløder. På mange punkter ville den nemme løsning jo være at vælge en anden vej.

Men på et splitsekund kan denne pessimistiske tankegang blive brudt, når der kommer en forelæser, underviser, vejleder eller en anden ind ad døren, hvor man kan se ilden i deres øjne. Når de brænder så meget for deres fag og ønsker at lære fra sig.

Det er gået op for mig, hvor vigtigt

det er at finde nogle rollemodeller, som kan inspirere én til at fortsætte det hårde arbejde. Det hele giver pludselig mening. De kan findes alle steder; på kliniske ophold, på studiejobbet, på universitetet, i tv. Jeg fandt én af mine rollemodeller på studiejobbet, hvor jeg oplevede en læge, hvis hjerte banker for at hjælpe, hvor hun kan. Det afføder stor motivation hos mig. Vi bliver undervist i, hvad en god læge skal gøre, men det bliver meget mere håndgribeligt og ægte, hvis man kan spejle sig lidt i andre. //

Det er gået op for mig,
hvor vigtigt det er at
finde rollemodeller,
der kan inspirere en til
at fortsætte det
hårde arbejde.

